

23 DE ABRIL
DIA INTERNACIONAL DO LIBRO E
OS DEREITOS DE AUTOR

“El Librero de Giuseppe Arcimboldo”

QUE CELEBRAMOS O 23 DE ABRIL?

Desde o ano 1996, o día 23 de abril celébrase o Día Internacional do Libro. Este día foi elixido pola UNESCO co fin de render homenaxe ao libro e á contribución dos autores ao progreso e á cultura, así como para sustentar o respecto aos dereitos de autor e para fomentar a lectura.

Por que o 23 de abril? Escolleuse esta data porque o 23 de abril do ano 1616 morreron dous grandes xenios da literatura universal: o español Miguel de Cervantes Saavedra e o inglés William Shakespeare. Ese mesmo día morreu tamén o Inca Garcilaso de la Vega.

Pero, en realidade, Cervantes non morreu o 23 de abril de 1616, senón o 22; pero foi sepultado o día 23, e esa é a data que se acepta como a da súa defunción.

William Shakespeare morreu o día 23 de abril de 1616, pero do calendario juliano, que era o que se usaba entón en Inglaterra. No calendario gregoriano esta data corresponde ao 3 de maio. De todos os xeitos, é indubidable o feito de que existen extraordinarias coincidencias respecto ao deceso de ambos os xenios.

Estas non son as únicas circunstancias relacionadas co día 23 de abril. Ademais dos tres grandes autores mencionados, ese mesmo día, pero de 1825 faleceu o poeta alemán Friedrich Müller; no ano 1850, morreu o laureado poeta inglés William Wordsworth; en 1936, a escritora venezolana Teresa da Parra, e o 23 de abril de 1981 faleceu o prolífico escritor catalán Joseph Pla, entre outros.

O Día do Libro xa se celebraba en España o día 23 de abril desde o ano 1930. A data coincide coa entrega do premio máis importante aos autores hispanohablantes: o Premio Cervantes. A idea desta celebración partiu de Cataluña, onde este día é tradicional regalar unha rosa ao comprador dun libro.

En 1964 a celebración incluía os países de fala castelá e portuguesa, e en 1993 proclamouse o Día Europeo do Libro. Finalmente, a UNESCO fixou a data para a celebración do Día Internacional do Libro. Actualmente, a celebración lévase a cabo en máis de cen países.

MIGUEL DE CERVANTES SAAVEDRA

Miguel De Cervantes naceu en Alcalá en 1547, non se sabe exactamente o día, pero sábese que foi a finais de setembro ou principios de outubro. Foi un dos menores da súa casa, o sexto de sete irmáns e a súa familia tivo moitos problemas económicos. O pai movía con frecuencia á familia dun lugar a outro tratando de conseguir mellores ingresos.

Aos 8 anos entrou ao colexio dos xesuítas, naquela época a maioría dos nenos non ían á escola, pero o seu pai quería que os seus fillos tivesen unha mellor educación. As súas irmás tamén sabían ler, cousa que era moi estraña nesa época. Aos 16 anos aínda ía á escola e gustáballe moitísimo ler e asistir as representacións de teatro.

Non se sabe se foi á universidade, pero a súa formación demostra que foi un home moi culto. Aos 22 anos decidiu facerse soldado. España estaba a loitar contra os mouros e na gran batalla de Lepanto, onde obtiveron a vitoria, recibiu varias feridas, unha delas na súa man esquerda, polo que desde esa época chamárono o “manco de Lepanto”.

De regreso a casa, o seu barco extraviouse nunha tormenta, foron atacados por un barco, e el e o seu irmán Rodrigo caeron prisioneiros e foron feitos escravos. Trataron moitas veces de escaparse e non o conseguiron, a súa familia reuniu cartos para o rescate e finalmente tras 5 anos de escravitude puideron volver a España.

Realizou moitos traballos e en ningún tivo sorte. As súas finanzas eran cada día máis difíciles e crese que para ese momento xa estaba a escribir a primeira parte da súa obra máis importante: “O enxeñoso fidalgo don Quixote da Mancha” que foi publicada en 1605, cando Miguel tiña 58 anos. Dez anos despois terminou a segunda parte e para ese momento xa habían traducións en Inglés e en Francés da primeira parte.

Nos últimos anos da súa vida, publica as Novelas exemplares, a Viaxe do Párnaso, Oito comedias e oito entremeses e a segunda parte do Quixote, en 1615. Doutra banda, entre as obras teatrais que fixeron grande a Cervantes pódense mencionar: A comedia do cerco de Numancia, O rufián ditoso, Pedro de Urdemalas, O trato de Alxer, O gallardo español, A gran sultana, Os baños de Alxer, A Lección dos alcaldes de Daganzo, O retablo das marabillas, A cova de Salamanca e O celoso estremeño. Os últimos meses da súa vida entregounos á súa obra: Os traballos de Pesriles e Segismunda.

Morreu aos 79 anos e contrario ao seu principal personaxe, Don Quixote, Miguel nunca puido escapar do seu destino de fidalgo e soldado pobre.

WILLIAM SHAKESPEARE

Shakespeare naceu no municipio de Stratford- Upon- Avon (Inglaterra) no ano 1564. O seu pai foi un próspero comerciante e a súa nai descendente dunha familia acomodada. Sendo William Shakespeare pequeno, o seu pai foi acusado de comercio ilegal e perdeu a súa posición social. Os problemas familiares marcaron a súa mocidade pero, con todo, recibiu unha boa educación; abrigou en gramática e literatura.

Aos 18 anos, William Shakespeare contraeu matrimonio e co tempo tivo dúas fillas, chamadas Susanna e Judith. Tamén tivo un fillo ao que chamou Hamnet.

Durante un tempo traballou como dramaturgo e actor. As cousas marchaban máis ou menos ben ata que, desgraciadamente, o seu fillo Hamnet morreu con tan só once anos. Este feito entristeceu moitísimo a William Shakespeare, marcando toda a súa vida e obra. Aos poucos chegou a ser un escritor moi importante en Londres, chegando a gañar bastantes cartos. Isto permitiulle chegar a ser copropietario da compañía teatral Lord Chamberlain' s Men; unha das famosas de Inglaterra. No medio de todo este éxito, recibiu un duro golpe co repentino incendio do Teatro do Globo, xa que dentro atopábase gardada a maior parte dos manuscritos das súas obras máis famosas.

A obra máis importante de Shakespeare corresponde ao xénero literario do teatro. El conseguiu darlle importancia e facer do teatro inglés algo grande que entusiasmaba ao público. As súas obras están cheas de sentimentos e acción, ademais de incorporar novos avances técnicos de montaxe que influenciaron todo o teatro posterior ata os nosos días.

As mellores obras de Shakespeare son traxedias. Nelas, o autor presentaba a unha personaxe que a través dunha serie de feitos caía en desgraza. Curiosamente, estas obras de triste final cativaban á xente. As súas traxedias máis famosas foron Romeo e Julieta; Hamlet; Otelo; O rei Lear; ou Macbeth, entre moitas outras.

Pero non só escribiu traxedias, tamén nos deixou grandes comedias, por exemplo: O soño dunha noite de verán; A fierecilla domada; ou Moito ruído e poucas nozes, entre outras. As súas comedias foron famosas grazas ao uso de curiosos xogos de palabras, á personalidade dos personaxes e á incorporación dun bufón que sempre facía rir ao público coa súa actitude e, ao mesmo tempo, era peza crave para resolver as historias.

William Shakespeare morreu, finalmente, no ano 1616, xusto no mesmo pobo onde naceu.